

ne osv., som vi var inde på ved førstebehandlingen.

Med de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, som Venstre fuldt ud kan støtte, når vi frem til et lovforslag, som vil være virkelig godt, og som giver nogle helt klare og rene linjer mellem det, som det offentlige tager sig af, altså lokaltrafikken, og det, som de private skal tage sig af, altså fjernbustrafikken.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg takker hr. Martin Lidegaard for hans indlæg, hvor han siger, at han er i tvivl. Det synes jeg er en fuldstændig ærlig sag, og derfor er det udmærket, at det går tilbage til udvalget igen, og hr. Martin Lidegaard var jo meget positiv under førstebehandlingen.

Jeg skal bare med 18 års parlamentarisk baggrund sige til hr. Martin Lidegaard, at de, der kommer i udvalget, som regel er dem, der er utilfredse med noget. De 99 pct. af befolkningen, som vil være lykkelige for det her, kommer ikke i udvalget, og det er jo meget praktisk, kan man sige. Det skal man bare tage med, når man er i tvivl om, hvilken vej pendulet nu skal svinge.

Så siger hr. Keld Albrechtsen, at det her er af ideologiske grunde. Jamen så lad os sige, at det er det. Vi ønsker ikke at blande offentlige og private midler sammen i fjernbuskørslen. Vi ønsker ikke – det er også et svar til hr. Peder Sass – at offentlige midler skal bruges til at konkurrere med private selskaber. Så det er korrekt, at hvis det er ideologi, er det en ideologisk holdning, jeg har til det. Og hvad så? Den har jeg lov at have, og jeg er endda glad for, at jeg har den.

Jeg må give hr. Peder Sass ret. Udlægningen af Combussituationen sammenlignet med denne her er korrekt. Jeg mener heller ikke, at det var det, jeg sagde. Men jeg kvitterer for hr. Peder Sass' indstilling. Det, jeg understreger, som jeg også sagde til hr. Keld Albrechtsen, er, at vi ikke ønsker, at offentlige midler skal bruges til at konkurrere med private. Sagt på en anden måde, at skatteborgernes penge skal bruges til at slå mindre selvstændige busvognmænd ihjel.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Endnu en gang vil jeg indledningsvis slå fast, at Socialdemokratiet også ønsker, at vi finder en løsning på det her felt. Jeg er også bekendt med, at der finder drøftelser sted ovre i det jyske for

øjeblikket for at finde nogle konstruktive modeller, som vi herinde kan drage nytte af for at finde den rigtige løsning.

Det er noget ejendommeligt. Et ministerium og en minister gør sig selvfølgelig sine meget store overvejelser, før der fremsættes et lovforslag. Man er godt forberedt, man er godt rustet, der har været høringer, i embedsmandsværket og alle andre steder har man forberedt sig på et lovforslag. Hvad er det så, der er sket mellem førstebehandlingen og andenbehandlingen, der gør, at ministeren pludselig fuldstændig laver, jeg vil næsten sige, en kovending på det her felt?

Kl. 17.55

Ministeren skriver selv i sin fremsættelse: »... foreslås det, at alle busvirksomheder, der har tilladelse til at udføre buskørsel, samt kommuner, amter og trafikselskaber kan søge Færdselsstyrelsen om tilladelse til fjernbuskørsel.«

Med andre ord er det ministeren eller ministeriet, der fuldstændig slår en kolbøtte. Det er det, vi synes er ejendommeligt, for så er der bemærkningen til ændringsforslaget: »På dette liberaliserede marked vil det være mest hensigtsmæssigt ...«. Ja, det er nok rigtigt, men det er altså en ejendommelig kolbøtte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 9 stemte for, 61 imod; 30 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 44 stemte for, 61 imod; 2 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 9 stemte for, 63 imod; 30 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6 og 7 vedtoges uden afstemning.

Kl. 18.00